

Skjøtselsplan for Vognillssætra, Oppdal kommune, Sør-Trøndelag fylke.

Bioreg AS Rapport 2013: 21

BIOREG AS

Rapport 2013:21

Utførende institusjon: Bioreg AS http://www.bioreg.as/	Kontaktpersoner: Finn Oldervik	ISBN-nr. 978-82-8215-250-1
Prosjektansvarlig: Finn Oldervik 6693 Mjosundet Tlf. 71 64 47 68 el. 414 38 852 E-post: finn@bioreg.as	Oppdragsgiver: Oppdal kommune ved fagansvarlig for miljø, Eli Grete Nisja	Dato: 22.10.2013
Referanse: Langmo, S.H.L. & Oldervik, F.G. 2013. Skjøtselsplaner for Vognillsætra, Oppdal kommune, Sør-Trøndelag fylke. Bioreg AS rapport 2013 : 21. ISBN; 978-82-8215-250-1.		
Referat: Rapporten beskriver naturverdier og arts mangfold for slåttemarka på Vognillsætra. Videre gjør rapporten rede for de skjøtselstiltak som bør settes i verk for å ta vare på de biologiske verdiene som er knyttet til lokaliteten.		
4 emneord: Kulturlandskap Naturtype Skjøtsel Slåttemark		

Figur 1. Foto; Solfrid Helene Lien Langmo © 13.08.2013. Bildet er tatt fra øvre del av lokaliteten og mot vest. En ser her seterhusene som nå er skilt ut som egen eiendom. Legg også merke til innslaget av tyrihjelm sør for lokaliteten.

Innhold

Innhold	3
Forord	4
A. Generell del	5
Slåttemarksutforminger Midt-Norge	5
Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarker	6
B. Vognillsætra nord, ovenfor husa	8
SØKBARE EGENSKAPER	8
SKJØTSELSPLAN	10
Kilder	12
Litteratur:	12
Muntlige kilder:	12
Internett:	12
Ortofoto/kart	13
Bilder	14

Forord

Opprinnelig etter initiativ fra Eli Grete Nisja, miljøansvarlig i Oppdal kommune, Sør-Trøndelag fylke, kom arbeidet med skjøtelsesplaner for slåttemark i gang allerede sommeren 2010. Det var to områder i Oppdal en skulle konsentrere seg om, nemlig Åmotsdalen og Klevgardene - Sliper - Dettli. Etter hvert er dette utvidet noe. Vognillssætra ble første gang registrert som slåttemark den 11.08.2012 av John Bjarne Jordal i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Oppdal kommune. Lokaliteten ble igjen oppsøkt 13.08.2013 av Solfrid Helene Lien Langmo med tanke på å utarbeide skjøtelsesplan for lokaliteten. Lokalitetsbeskrivelsen er i stor grad basert på Jordal, 2013, men er oppdatert der en har funnet det nødvendig, også i forhold til NIN.

Lokaliteten ligger i et område med flere setervoller som fremdeles beites. Ved den tidligere omtalte kartleggingen registrerte Jordal, 2013 flere lokaliteter med viktige naturbeitemarker og hagemark på områder nær den registrerte slåttemarkslokaliteten.

Skjøtelsesplanene for området har som hovedoppgave å ta vare på det opprinnelige artsmangfoldet, og da ved en skjøtelsesmåte som ligner mest mulig på den tradisjonelle, dvs. med minimal gjødsling og sein slått, - eventuelt med supplering av høstbeite.

Vi vil med dette få takke Oppdal kommune v/Eli Grete Nisja for oppdraget og for et utmerket samarbeid om prosjektet. Så vil vi også rette en takk til grunneier i det aktuelle området for velvilje og tålmodighet når vi har ringt og mast om opplysninger.

Mjosundet i Aure 22.10.2013

Rissa 22.10.2013

For Bioreg AS

Finn Gunnar Oldervik

Solfrid Helene Lien Langmo

A. Generell del

Slåttemarker er arealer som blir regelmessig slått. Semi-naturlig slåttemark, eller såkalt kulturmarkseng, er slåttemarker som er formet gjennom rydding og lang tids tradisjonell slått. De er ofte overflatelyddet, men ikke oppdyrket og tilsådd i seinere tid, og ikke eller meget lite gjødslet. De blir slått seint i sesongen. Slåttemarkene blir eller ble gjerne høstbeitet og kanskje også vårbeitet. Hvordan slåttemarkene har vært skjøttet varierer noe fra sted til sted og hvor man er i landet. Slåttemark er urte- og grasdominert og oftest meget artsrik. Den kan være åpen eller tresatt.

Tresatte slåttemarker med styvingstrær som blir høstet ved lauving er i dag meget sjeldne. Slike såkalte lauvenger ble gjerne beitet om våren, slått en gang seint om sommeren og høstbeitet. I tillegg ble greinene på trærne høstet til lauvfôr med et tidsintervall på 5-8 år. I gammel tid spilte også myr en viktig rolle som slåttearealer (slåttemyr). De fleste jordvannsmyrene i Norge har tidligere vært slått, men myrslåtten opphørte i stor grad alt for lenge siden og forekom bare noen få steder fram til slutten av 1950-årene. Gjengroingen av slåttemyr går imidlertid gjerne langsomt så flere myrer bærer i dag likevel fortsatt preg av denne høstingen. Det er registrert få lauvenger og slåttemyrer som fortsatt er i hevd.

De ulike slåttemarkene tilhører våre mest artsrike naturtyper med meget stor betydning også for andre organismer enn karplanter. Rundt 70 prosent av våre dagsommerfugler er for eksempel knyttet til åpen engvegetasjon (særlig urterik slåttemark) og en rekke vadefugler bruker strandenger (slått eller beita) som hekkeområder og rasteplasser ved trekk. I tillegg har slåttemarker stor betydning for mange truede beitemarksopper. Slåttemarker kan ikke erstattes av beitemarker fordi de inneholder vegetasjonstyper og flere arter som ikke opprettholdes av beite. I sammenligning med beitemarker har de høyest artsmangfold pr. m² og også de største bestandene av flere truede engarter. Gjennom historien har de vært, og vil også i framtiden være, viktige "levende genbanker". I tillegg er de bærekraftige økosystemer som har vært et nøkkelement i norsk landbruk i tusener av år. I løpet av 1900-tallet har de imidlertid blitt blant våre mest truede naturtyper, og står i dag som sterkt truet (EN) på den norske rødlista for naturtyper (Lindgaard, A. og Henriksen, S. (red.) 2011.)

Slåttemarksutforminger Midt-Norge

Den store variasjonen i vår slåttemarksvegetasjon i Norge er foreløpig bare delvis kartlagt. I det følgende har vi likevel forsøkt å peke på noen utforminger av slåttemarksvegetasjon som kan sees som karakteriske for Midt-Norge og dermed gir denne regionen et særskilt forvaltningsansvar. Vi gir også eksempler på noen verdifulle lokaliteter.

I Midt-Norge finnes utforminger av dunhavreeng på kysten med arter som blåstarr, vill-lin, ormetunge og marianøkkelblom. Artsrike slåttemarker med bl.a. marinøkkel og rødflangre er registrert på Allmeningsværet i Roan, Sør-Trøndelag. Eksempel på artsrik dunhavreeng er registrert også i Oppdal kommune på Åmotsdalen gård og på Halsen. Også Kleivgardene-Sliper-Detli i Oppdal har meget artsrik slåttemark med kalk- og varmekrevende arter. I Lierne i Nord-Trøndelag på Kvelia finnes boreale slåttemarker (flekkgriøreng) med lang kontinuitet, som fortsatt er i god hevd. Og på Storlia i Leksvik kommune finnes hevdede enger av ulike typer som svak lågurtslåtteeeng, lågurtslåtteeeng og lågurt slåttefukteng med vill-lin, nattfiol, storblåfjær, bakkesøte, vårmarihand, bergskrinneblom, vårskrinneblom og stortveblad. Velhevdde skogstorkenebb-ballblomslåttemarker finnes i Sølandet naturreservat, i Røros kommune, Sør-Trøndelag.

Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av verdifulle slåttemarkar

Skjøtsel

Beste måten å skjøtte ei gammel artsrik eng på, er å følge opp den tradisjonelle driftsforma, uten gjødsel og med sein slått. Det tradisjonelle slåttetidspunktet har variert noe fra sted til sted avhengig av klima og høyde over havet. Derfor er det viktig å finne ut hva som har vært vanlig på den aktuelle lokaliteten eller i nærområdet fra gammelt av. Slått før 10. juli var imidlertid meget sjeldent! I Oppdal som er det aktuelle området her, var det vesentlig senere starttidspunkt for slått enn ute i fjordene. På kysten av Nordmøre var oppstart av slått rundt den 10. juli slik som antydnet. Ungdommen her gjorde oftest fra seg slått hjemme for så å dra til Oppdal for å få seg slåttejobb. Dette var ofte tre uker/en måned senere enn 10. juli, - dvs oppstart i slutten av juli/begynnelsen av august. Dette vil trolig også være det optimale tidspunkt for oppstart av slått i Oppdal nå med henblikk på restaurering/bevaring av gamle slåttemarkar i kommunen.

En bør benytte lett redskap (ljå, tohjuls slåmaskin eller lettere traktor der det er mulig). Graset må bakketørkes/ev. hesjes før det fjernes. Bakketørkinga er viktig for at frøa til engartene både skal få modne ferdig og bli liggende igjen på enga når høyet samles sammen og kjøres vekk.

Enkelte steder har engene i tillegg vært beitet, enten vår eller høst eller begge deler. Bare beiting kan imidlertid ikke erstatte slått, men er det eneste mulighet for skjøtsel i en periode, er storfebeiting det mest skånsomme. De velger ikke ut "godbitene" slik sauene gjør. Beitepresset må i tilfelle ikke være for stort, og en må vente seg noe manuell etterrydding av gjenstående vegetasjon både inne på slåttemarka og langs kantene. Der en har tidligblomstrende arter som til eksempel søstermarhånd er det særlig viktig at en unngår vårbeite.

Restaurering

Når det gjelder restaurering av enger som er i gjengroing og utvidelse av eksisterende slåtteareal er det viktig ikke å sette i gang med mer omfattende restaurering enn det en greier å følge opp med skjøtsel i ettertid.

Dersom det er mange delfelt som skal restaureres, kan det være lurt å ta det trinnvis over flere sesonger. Slik blir det mer overkommelig, og en får en følelse med hvor omfattende de ulike tiltaka er, og hva en kan forvente å få gjennomført per sesong.

Hogst/grovrydding bør helst gjennomføres på frossen og gjerne bar mark, dette for å unngå skader på undervegetasjonen og er samtidig lettvinnt for å få så lav stubbe som mulig. Rydding i snø kan være noe mer tungvint, mindre busker og oppslag kan også ryddes på sommeren når det er tørt og mye av biomassen er samlet i bladene.

I slåtteenger som *ikke* har vært tresatt er det ikke noe poeng å sette igjen noe særlig med trær. Gamle styvingstrær må imidlertid spares. Et og annet lauvtre med fin og vid krone kan og få stå. All gran/furu og fremmede treslag (eksempelvis platanlønn) bør fjernes.

Etter hogst er det spesielt viktig at alt ryddeavfall, kvist, stubber og lignende blir samla sammen og brent på egna steder, og aller helst frakta ut av området. Dette for å unngå unødig oppgjødsling. Ryddeavfall som ligger spreidd utover vil elles fort føre til ny dominans av uønska rask- og storvoksen konkurransesterk vegetasjon. Oppflising og spredning av flis i området er av samme grunn ikke å anbefale.

Gjenstående biomasse vil ta opp noe av næringen som frigjøres fra de døde røttene til trær og busker som har blitt ryddet vekk. Dette gir en gjødsleffekt som lett forårsaker oppvekst av uønska nitrogenkrevende arter (som for eksempel bringebær, brennesle). Gradvis gjenåpning er derfor viktig. Gjødslingseffekten sammen med økt lysinnstråling fører gjerne også til en del etterrenninger fra trærne som er hogd. Det er mest effektivt å slå lauvrenningene i juli, når det er minst energi samla i rotsystemet. Dette faller normalt sammen med slåttetidspunktet. Det kan likevel være nødvendig å rydde lauvrenninger flere ganger utover i første sesongen, og i tillegg året etter.

Osp og or sprer seg ved rotskudd, og rydding kan i mange tilfeller føre til utstrakt renning. Disse kan det derfor lønne seg å ringbarke (sokke). Det bør da skjæres et fem cm bredt bånd rundt treet

nedenfor nederste greina. Det er viktig at snittet er så dypt at all barken forsvinner, slik at transporten av næringsstoffer helt sikkert er brutt. Det er lettest å ringbarke om våren. Etter tre somre må de døde trærne fjernes.

Stubber må kappes helt ned til bakken, enten i forbindelse med hogsten eller ved etterrydding på barmark. Større stubber vil gå raskere i forråtnelse om en skiller barken fra veden med et spett eller lignende, og så stapper jord i mellom. Med unntak av osp og or kan en også unngå renninger på denne måten. Dette kan for eksempel være aktuelt i kanter som hindrer lysinnstråling til slåttemarka.

Problemarter som bringebær- og rosekratt, brennesle, mjørdurt eller lignende går normalt ut ved slått, men kan være avhengig av slått flere ganger per sesong i begynnelsen med ljà eller krattrydder. Ev. felt med einstape (bregne) bør slås ned med kjepp (ikke skjæres ned). På denne måten fortsetter bregna med å transportere næring fra røttene, og utarmer så rotsystemet sitt. Den bør så fjernes på høsten.

For mer utfyllende om skjøtsel, restaurering og hevd, se:

Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker som finnes på DNs hjemmesider: <http://miljodirektoratet.no/no/Publikasjoner/Publikasjoner-fra-DirNat/Annet/Skjotselsboka/>

B. Vognillssætra nord, ovenfor husa

SØKBARE EGENSKAPER (for Naturbase)									
*Navn på lokaliteten Vognillssætra nord, ovenfor husa.					*Kommune Oppdal			*Områdenr.	
ID i Naturbase Ikke registrert i Naturbase enda.			Sist registrert i felt av: Solfrid Helene Lien Langmo				*Dato: 13.08.2013		
Tidligere registreringer (år og navn) og andre kilder (skriftlige og muntlige): - Jordal, J. B. 2013. Kartlegging av naturtyper i Oppdal kommune i 2012, med hovedvekt på et område sør for Skarvatnet. Rapport J. B. Jordal nr. 1-2013. 42 s. - Nils Petter Hårstad, grunneier - Eli Grete Nisja, fagansvarlig for miljø i Oppdal kommune							Skjøtselsavtale: Inngått år: Utløper år:		
*Hovednaturtype: - Kulturlandskap, slåttemark (D01) 100 % Tilleggsnaturtyper: - Ingen prioriterte					Utforminger: Lågurt slåtteeeng (D0116) 100 % andel				
*Verdi (A, B, C): B – viktig			Annen dokumentasjon (bilder, belagte arter m.m.): Ingen som vi kjenner til.						
Påvirkningsfaktorer (kodeliste i håndbok 13, vedlegg 11) Ingen									
Stedskvalitet		Tilstand/Hevd		Bruk (nå):				Vegetasjonstyper:	
< 20 m	x	God	x	Slått		Torvtekt		Lågurt slåtteeeng (D0116) 100 % andel	
20 – 50 m		Svak		Beite	x	Brenning			
50-100 m		Ingen		Pløying		Park/hagestell			
> 100 m		Gjengrodd		Gjødsling					
		Dårlig		Lauving					
*OMRÅDESKILDRING (For Naturbase og som grunnlag for skjøtselsplanen)									
<p>INNLEDNING: Lokaliteten er registrert av John Bjarne Jordal 11.08.2012. I sammenheng med planer om utarbeidelse av skjøtselsplan, ble lokaliteten oppsøkt 13.08.2013 av Solfrid Helene Lien Langmo, Bioreg AS sammen med grunneier Nils Petter Hårstad, og den 05.09. 2013 av Solfrid Helene Lien Langmo, Bioreg AS sammen med Eli Grete Nisja og Gro Aalbu fra Oppdal kommune.</p> <p>PLASSERING OG NATURGRUNNLAG: Lokaliteten ligger ovenfor husa på den nordligste Vognillsætra, ca. 820 m.o.h. Den grenser til mer kunstmarkspreget eng i sør (høyvokst og frodig med mye tyrihjelms og stornesle), i vest mot husa og i nord/øst mot buskas, myrkanter og områder mer preget av gjengroing med mye yngre bjørk. Berggrunnen består av metasandstein og glimmerskifer (www.ngu.no). Lausmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er basert på GPS-målinger og ortofoto og er trolig bedre enn 20 meter.</p>									

NATURTYPER, UTFORMINGER OG VEGETASJONSTYPER: Lokaliteten er registrert som slåttemark (D01) som i dag er beitet. Vegetasjonen er dominert av lågurt slåtteeng (D0116).

ARTSMANGFOLD: I 2013 ble blant annet følgende arter registrert; Bakkesøte, blåklokke, fuglevikke, gulaks, harerug, hvitmaure, hundekjeks, marinøkkel, smalkjempe, småengkall, ryllik, rødkløver, stornesle, tiriltunge og tyrihjelm.

Fra 2012 nevner Jordal funn av dunhavre, enghumleblom, harerug, kjerteløyentrøst, setergråurt, småengkall, sumpmaure, tyrihjelm og åkerforglemmegei, samt bjørk og svartvier i busksjiktet.

BRUK, TILSTAND OG PÅVIRKNING:

Tidligere drift: I følge nåværende grunneier Nils Petter Hårstad (pers. medd.) var lokaliteten rundt 1960 slått og etterbeitet med storfe. Etter hvert opphørte slått, og storfeholdet ble avviklet i 1975-76. Fram til 1984/85 ble lokaliteten beitet med sau, før den ble liggende brakk frem til 1999 da beitet med sau ble gjenopptatt.

Det er ikke kjent at det noen gang har vært pløyd her, men det er tidligere gjødslet noe med storfegjødsel.

Nåværende drift: I dag blir hele lokaliteten benyttet som beitemark. Ca 100 sauer slippes innpå i september etter at de er hentet ned fra fjellet. Hele lokaliteten er inngjerdet, og det er ikke beitet tidligere i sesongen. Den preges av godt beitetrykk, men høgstauder som tyrihjelm og stornesle står igjen enkelte steder. Noe av dette er tatt med innenfor lokaliteten for å binde sammen øvre og nedre deler, som regnes som de beste områdene. Også sør for den avgrensede lokaliteten er gjengroingen mer fremskreden. Ved riktig skjøtsel er også dette arealer som etter hvert kan oppnå restaureringspotensiale.

Det ble høsten 2012, før lokaliteten ble registrert, gitt tillatelse til bygging av en vei over nedre del av lokaliteten, i grensen mot seterhusene. Etter samtale med grunneier er en kommet til enighet om at det etter en bestemt trase kan kjøres over lokaliteten med traktor, men uten andre fysiske inngrep i lokaliteten.

FREMMEDE ARTER: Ingen

KULTURMINNER: Ingen innenfor selve lokaliteten, men like ved ligger seterhusene som nå er utskilt som egen eiendom. Disse utgjør et komplett tun med både nyere og eldre hus.

SKJØTSEL OG HENSYN: For å gjenopprette og ivareta verdiene som slåttemark, er de grunnleggende skjøtselstiltakene: Ikke gjødsling, sprøyting eller pløying, sein slått og bakketørking eller hesjing av graset, og etterbeite om høsten om det er mulig. Vårbeite eller beiting hele sesongen er heller ikke å anbefale. Da lokaliteten virket noe næringsrik, bør en unngå absolutt all form for gjødsling i årene som kommer, inkludert tilleggsforing av dyrene som beiter her.

DEL AV HELHETLIG LANDSKAP: I følge Jordal, 2013 er kulturlandskapet i Skardalen og området fram mot Oppdalsbygda preget av fortsatt åpne og skogkledte beiter over store arealer. Lokaliteten er en del av et tidligere større og mer sammenhengende system av åpne kulturmarker, og området har fortsatt en god del verdier i behold.

VERDIVURDERING: Slåttemark er regnet som en sterkt truet naturtype (EN). Lokaliteten og områdene rundt er noe preget av gjengroing, samt innslag av høgstauder som skygger ut mer lyskrevende arter. Lokaliteten skjøttes i dag ved beite, men det er ingenting i veien for at denne kan skjøttes som slåttemark. Lokaliteten er over 2 mål, og det finnes noen indikatorer på langvarig drift med lite gjødsling. Potensialet for beitemarksopp vurderes å være til stede og lokaliteten får dermed verdien; Viktig - B.

KARAKTERARTER:

Bakkesøte
Dunhavre
Harerug
Marinøkkel
Smalkjempe

RØDLISTEARTER:

Ingen

SKJØTSELSPLAN

DATO skjøtseleksplan: 22.10.2013	UTFORMA AV: FINN OLDERVIK OG SOLFRID HELENE LIEN LANGMO	FIRMA: BIOREG AS		
EU89-UTM Sone 32 N 6948302 Ø 528067	Gnr/bnr. 241/1	AREAL (nåværende): 1,75 dekar	AREAL etter evt. restaurering:	Del av verneområde? Nei

MÅL:

Hovedmål for lokaliteten:

- Lokaliteten skal holdes i god hevd med årlig slått og fjerning av høy etter tørking på bakken eller eventuelt hesjing. B-verdien på lokaliteten skal opprettholdes ved at populasjoner av ev rødlistearter og andre gode naturengarter skal holdes på dagens nivå, eller økes.
- Det er også et mål at slåttemarka skal beholde og forbedre den typiske slåttemarksstrukturen den nå har, og at denne gjenvinnes der den er i ferd med å gå tapt.
- Slåttemarka skal ligge i et åpent landskap og kantsoner skal ikke skygges ut av skog og kratt.
- Slåttemarka skal ikke gjødsles, pløyes eller sprøytes
- Uttransport av tørt høy bør gjøres med lettere kjøretøy på denne lokaliteten, f.eks. lett traktor, ATV eller elgtrekk.
- Kjøring med traktor over lokaliteten skal foregå etter samme trase hver gang, og helst kun i tørre perioder for å minimere ødeleggelsene av lokaliteten.

Tilstandsmål arter:

- Artsmangfoldet i slåttemarka skal opprettholdes eller økes jf. artslistene over.
- Populasjoner av artene i lista over karakterarter skal opprettholdes eller økes.
- Populasjonen av eventuelle rødlistearter som kan dukke opp skal opprettholdes eller helst utvides.
- For å oppnå raskere spredning av karakterarter vil en komme med forslag om at gras slått i øvre og nedre del, spres utover lokaliteten før tørking. Dette vil bidra til raskere frøspredning av disse artene innenfor lokaliteten.

Mål for nedkjemping av problemarter/gjengroing:

- Lauvtrekratt på slåtteenga skal ikke forekomme og må fjernes.
- Hundekjeks, stornesle og tyrihjelmslåes en gang tidlig i sesongen med ljå eller krattrydder, gjerne ved jonsoktider når plantene har brukt mye av næringa i rota på å sette blader og blomster. Strøet fjernes fra lokaliteten. Senere i sesongen slåes dette arealet sammen med resten av lokaliteten. På denne måten vil disse artene utarmes over tid.

AKTUELLE TILTAK:

Aktuelle restaureringstiltak, utover de generelle:

- Litt rydding av skog og kratt, særlig i nord, samt innenfor lokaliteten

Prioritering (år)	Kostnad timetall	kr/	Kontroll /dato:
2014	10 t á kr. 300,- = kr. 3000,-		

Aktuelle årlige skjøtselstiltak, utover de generelle:			
<ul style="list-style-type: none"> • Sein slått – tidligst slutten av juli eller først i august, raking, vending og bortkjøring av høy for bruk som husdyrfór etter minst to dagers tørking 	årlig	1,8 dekar à kr. 2.000,- = Kr. 3600,-	2014, 2017
<ul style="list-style-type: none"> • Slått av tyrihjem, stornesle og hundekjeks tidlig i sesongen samt fjerning av strø 	årlig	10 t à kr. 300,- = kr. 3000,-	2014, 2017
UTSTYRSBEHOV: - tohjuls slåmaskin vil lette mye av slått - ljà, rive, høygaffel - ATV, lett traktor eller såkalt elgtrekk kan være gode alternativ for å kjøre ut høy.			
Oppfølging: Skjøtelsplanen skal evalueres innen 5 år: Behov for registrering av spesifikke artsgrupper: På denne slåttemarka bør det være potensial for beitemarksopp som med fordel kan undersøkes.			
Tilskudd søkt år:		Søkt til:	
Tilskudd tildelt år:		Tildelt fra:	
Skjøtelsavtale parter:			
ANSVAR: Person(-er) som har ansvar for iverksetting av skjøtelsplanen.			

Kilder

Litteratur:

Jordal, J. B. 2013. Kartlegging av naturtyper i Oppdal kommune i 2012, med hovedvekt på et område sør for Skarvatnet. Rapport J. B. Jordal nr. 1-2013. 42 s.

Lindgaard, A. og Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.

Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Statens kartverk.

Muntlige kilder:

Nils Petter Hårstad, 7340 Oppdal. Telefon: 918 58 098

Eli Grete Nisja, Fagansvarlig for miljø i Oppdal kommune. Telefon:724 01 824

Internett:

Dato	Nettsted
14.10.13	Direktoratet for naturforvaltning, Naturbase
14.10.13	Artsdatabanken, Rødlista, Artskart og NiN

Ortofoto/kart

Figur 2. Dette ortofotoet fra Gislink viser avgrensinga av den aktuelle lokaliteten merket med rødt. Som en ser er det en del av det åpne arealet på setervollen som ikke er tatt med i lokaliteten, dette fordi området er mer preget av gjengroing. Ved riktig skjøtsel vil dette arealet etter hvert kunne vurderes som restaureringsareal. Samlet utgjør den avgrensede lokaliteten et areal på ca 1,8 dekar.

Figur 3. Her ser en lokaliteten merket med rødt, sammen med den planlagte veitraseen over den.

Bilder

Figur 4. Foto; Solfrid Helene Lien Langmo 13.08.2013 ©. Bildet viser de vestligste delene av lokaliteten. En vurderer dette til å være den delen av lokaliteten der slåttemarksstrukturen er mest intakt. Her ble det i 2013 gjort funn av marinøkkel. Det er også i dette området det er aktuelt å legge veien gjennom lokaliteten.

Figur 5. Foto; Solfrid Helene Lien Langmo 13.08.2013 ©. Bildet viser de delene av setervollen som ikke er tatt med inn i den nåværende avgrensede lokaliteten, men som en ser for seg at med riktig skjøtsel i løpet av noen år kan oppnå restaureringspotensiale. Også denne delen av vollen vil det være aktuelt å slå to ganger per sesong hvis det er interesse for det.

Foto; Solfrid Helene Lien Langmo 13.08.2013 ©. Bildet viser grensen mellom det som er tatt med i lokaliteten til høyre, og det som i dag ligger utenfor til venstre. I områdene med mye tyrihjelm er det en del vånd som graver.

Foto; Solfrid Helene Lien Langmo 13.08.2013 ©. Bildet viser den østligste delen av lokaliteten. Her ble det i 2013 gjort funn av blant annet bakkestjerne. Tyrihjelmene i dette bildet ligger innenfor lokaliteten, og vil være aktuell å slå to ganger per sesong.